

§ 8. Wskaźnik przyrostu przeciętnego wynagrodzenia wolnego od obciążeń na 1984 r. ustala się w wysokości 17%.

§ 9. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się przepisy w sprawie szczegółowych zasad obliczania przyrostu wynagrodzeń i kwot obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej, z wyjąt-

kiem uprawnień do stosowania współczynników korygujących przyrost wolny od obciążeń z tytułu wzrostu produkcji sprzedanej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń poczynszu od dnia 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

294

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1984 r.

w sprawie podatku rolnego.

Na podstawie art. 1 ust. 5, art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 2 i art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Gminy i miasta oraz dzielnice w miastach zalicza się do jednego z czterech okręgów podatkowych zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Zwalnia się od podatku rolnego od gruntów:

- 1) działki przydzielone pracownikom zatrudnionym w państwowych gospodarstwach rolnych, zgodnie z układem zbiorowym pracy dla robotników i pracowników rolnych,
- 2) grunty będące w zarządzie organów administracji szkolnej, przekazane przez te organy do osobistego użytkowania nauczycielom szkół podstawowych, średnich i zawodowych,
- 3) grunty położone w pasie drogi granicznej,
- 4) grunty orne, łąki i pastwiska objęte melioracją — w roku, w którym uprawy zostały zniszczone wskutek robót drenarskich,
- 5) grunty nabyte w drodze kupna na utworzenie nowego gospodarstwa rolnego oraz grunty nowo utworzonych rolniczych spółdzielni produkcyjnych — na okres 3 lat,
- 6) grunty nabyte w drodze kupna na powiększenie już istniejącego gospodarstwa rolnego oraz grunty objęte w trwałe zagospodarowanie przez jednostki gospodarki uspołecznionej — na 1 rok,
- 7) grunty powstałe z zagospodarowania nieużytków — na okres 5 lat, licząc od roku następnego po zakończeniu zagospodarowania,
- 8) grunty otrzymane w drodze wymiany lub scalenia — na 1 rok następujący po roku, w którym dokonano wymiany lub scalenia gruntów.

2. Okres zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, liczy się od roku podatkowego następującego po roku, w którym zawarto umowę sprzedaży gruntów, utworzono rolniczą spółdzielnię produkcyjną lub objęto grunty w trwałe zagospodarowanie.

3. W razie nabycia gruntów od indywidualnych właścicieli gospodarstw rolnych nie stosuje się zwolnienia, jeżeli nabywca jest małżonkiem, krewnym w linii prostej, pasierbem, zięciem lub synową sprzedawcy gruntów.

4. Po upływie okresu zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5—8, stosuje się ulgę w podatku rolnym od gruntów, polegającą na obniżeniu podatku w pierwszym roku podatkowym o 75% i w drugim roku o 50%.

§ 3. 1. Przy opodatkowaniu gospodarstw rolnych:

- 1) żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową lub długotrwałe przeszkolenie wojskowe,
- 2) osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej w formie skoszarowanej

— prowadzących te gospodarstwa bezpośrednio przed powołaniem do służby, stosuje się ulgę w podatku rolnym od gruntów w wysokości 60%, jeżeli w gospodarstwie pozostała jedna osoba zdolna do wykonywania podstawowych prac w gospodarstwie rolnym w rozumieniu przepisów o udzielaniu odroczeń zasadniczej służby wojskowej, albo — 40%, jeżeli w gospodarstwie pozostały dwie lub więcej takich osób.

2. Przy opodatkowaniu gospodarstw rolnych członków rodzin żołnierzy i osób wymienionych w ust. 1, którzy bezpośrednio przed powołaniem do służby pracowali w tych gospodarstwach, stosuje się odpowiednio ulgę w wysokości 60% albo 40%, w zależności od liczby członków rodziny pozostających w tym gospodarstwie, zdolnych do wykonywania podstawowych prac w gospodarstwie rolnym.

3. Ulgi określone w ust. 1 i 2 przysługują, jeżeli służba trwała co najmniej 9 miesięcy.

§ 4. 1. Podatek rolny od gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich obniża się o 30% dla gruntów klas I, II, IIIa, III i IIIb, a o 60% dla gruntów klas IVa, IV, IVb i V.

2. Za miejscowości położone na terenach podgórskich i górskich uważa się miejscowości, w których co najmniej 50% użytków rolnych jest położonych powyżej

350 m nad poziomem morza. Wykaz tych miejscowości dla województwa ustala terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego.

§ 5. 1. W razie wystąpienia klęski żywiołowej, która spowodowała istotne szkody w budynkach, ziemiopłodach, inwentarzu żywym lub martwym albo w drzewostanie, przyznaje się podatnikom ulgi w podatku rolnym przez zaniechanie jego ustalania albo poboru w całości lub w części, w wysokości zależnej od rozmiarów strat spowodowanych klęską w gospodarstwie rolnym.

2. Przy przyznawaniu ulg i ustalaniu ich wysokości uwzględnia się wysokość otrzymanego odszkodowania z tytułu ubezpieczenia ustawowego.

3. Ulgę przyznaje się za ten rok podatkowy, w którym klęska miała miejsce; jeżeli klęska miała miejsce po zapłaceniu podatku za dany rok, ulgę przyznaje się z podatku przypadającego za rok następny.

§ 6. 1. Podatnikom podatku rolnego przysługuje ulga inwestycyjna, jeżeli wybudowali lub dokonali modernizacji:

- 1) budynków gospodarczych,
- 2) szklarni,
- 3) kotłowni do ogrzewania obiektów produkcyjnych lub zainstalowania nowo nabytych kotłów,
- 4) obiektów przeznaczonych do produkcji drobiu rzeźnego, niosek i zwierząt futerkowych,
- 5) obiektów do produkcji grzybów i ich grzybni,
- 6) magazynów paszowych, chłodni i przechowalni,
- 7) deszczowni,
- 8) urządzeń melioracyjnych lub urządzeń zaopatrzenia gospodarstwa w wodę,
- 9) urządzeń do wykorzystywania na cele produkcyjne naturalnych źródeł energii (wiatru, biogazu, słońca, spadku wód).

2. Ulga inwestycyjna przysługuje także z tytułu założenia nowych lub powiększenia istniejących sadów jabłoniowych.

3. W gospodarstwach nowo tworzonych na gruntach zakupionych z Państwowego Funduszu Ziemi lub podlegających przepisom o osadnictwie rolnym przysługuje ulga inwestycyjna z tytułu budownictwa mieszkaniowego.

4. Ulga inwestycyjna polega na odliczeniu od podatku 25% wartości ubezpieczeniowej nowego obiektu, określonej przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń, a w przypadku inwestycji melioracyjnej i zaopatrzenia gospodarstw w wodę oraz pozostałych inwestycji i modernizacji — 25% wkładu podatnika, udokumentowanego odpowiednimi rachunkami.

§ 7. Jeżeli podatnik otrzymał kredyt bankowy na cele określone w § 6, kwotę ulg przypadającą od nakładów poniesionych z kredytów bankowych potrąca się z podatku rolnego odpowiednio w miarę spłaty tych kredytów. Do kwoty spłaconych kredytów nie wlicza się odsetek uiszczonych od tych kredytów.

§ 8. Jeżeli dział specjalny produkcji rolnej są prowadzone przez zespół rolników indywidualnych, podatek rolny od dochodów z działów specjalnych ustala się odrębnie od każdego z członków zespołu, przyjmując za podstawę opodatkowania przypadającą na niego część dochodu. W razie nieprzedstawienia dowodu dotyczącego

rozmiaru udziału poszczególnych członków w dochodzie, przyjmuje się, że udział ten jest równy.

§ 9. 1. Normy szacunkowe dochodu z działów specjalnych produkcji rolnej określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Normy szacunkowe dochodu z działów specjalnych produkcji rolnej, z wyłączeniem chowu i hodowli zwierząt futerkowych oraz z zastrzeżeniem ust. 3, obniża się o 20%, jeżeli produkcja została zakontraktowana w wysokości od 50 do 80%, a o 30% — w razie zakontraktowania powyżej 80% produkcji, pod warunkiem że umowa kontraktacji została wykonana.

3. Normy szacunkowe dochodu z upraw krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących obniża się w wysokości określonej w ust. 2, jeżeli została zakontraktowana produkcja z powierzchni 0,40 ha, a ponadto 50 do 80% lub ponad 80% produkcji z powierzchni podlegającej podatkowi rolnemu od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.

4. Normy szacunkowe dochodu z chowu i hodowli zwierząt futerkowych kontraktowanych stosuje się, gdy zostały zakontraktowane skóry przychówku od pełnej liczby samic stada podstawowego i umowa kontraktacji została wykonana.

§ 10. 1. Dochód z upraw oblicza się przez pomnożenie wyrażonej w arach lub w metrach kwadratowych powierzchni poszczególnych upraw przez właściwą dla nich normę szacunkową dochodu.

2. Dochód z produkcji młodego drobiu rzeźnego, niosek, wylęgarni drobiu oraz kontraktowanej hodowli i chowu zwierząt futerkowych ustala się przez pomnożenie wyrażonej w sztukach jednostki produkcji określonej w kolumnie 3 tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia przez właściwą dla niej normę szacunkową dochodu.

3. W celu ustalenia dochodu z uprawy w szklarniach, tunelach foliowych, inspektach oraz z uprawy grzybów i ich grzybni przyjmuje się:

- 1) dla szklarni, tuneli foliowych i inspektów — ogólną powierzchnię tych urządzeń obliczoną w metrach kwadratowych według wewnętrznej długości ścian,
- 2) dla grzybów i ich grzybni — powierzchnię zajęta pod te uprawy.

4. Jeżeli nie ma możliwości ustalenia klas gruntów, na których są prowadzone dział specjalny produkcji rolnej, przyjmuje się, w celu wyłączenia ich z przeliczenia na hektary przeliczeniowe stosownie do art. 4 ust. 3 ustawy o podatku rolnym, że są one prowadzone na gruntach najwyższych klas w gospodarstwie rolnym.

§ 11. 1. Nie stanowią działu specjalnego produkcji rolnej uprawy oraz hodowla i chów zwierząt w rozmiarach mniejszych niż określone w kolumnie 2 tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia. Jeżeli jednak łączna powierzchnia różnego rodzaju upraw polowych wymienionych pod lp. 1—7 tej tabeli — z wyłączeniem krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących — przekracza 0,25 ha lub łączna powierzchnia upraw pod osłonami przekracza 150 m², stanowią one dział specjalny produkcji rolnej i podlegają opodatkowaniu podatkiem rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.

2. Jeżeli powierzchnia upraw — z zastrzeżeniem ust. 3 — przekracza rozmiary określone w kolumnie 2

tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia, podatki rolnemu od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej podlega cała powierzchnia uprawy.

3. W razie prowadzenia upraw krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących, podatki rolnemu od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej podlega nadwyżka powierzchni tych upraw ponad 0,40 ha.

4. Nie stanowią działu specjalnego produkcji rolnej, bez względu na rozmiary:

- 1) sady jabłoniowe w okresie 7 lat po roku, w którym zostały założone,
- 2) uprawy krzewów owocowych w okresie 2 lat po roku nasadzenia,
- 3) uprawy truskawek, poziomek i malin w roku nasadzenia,
- 4) szkółki róż do końca roku, w którym nastąpiła okulizacja.

5. Jeżeli na tej samej powierzchni sadu znajdują się drzewa różnych gatunków i w różnym wieku, wyłączeniu z opodatkowania podatkiem rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej podlegają powierzchnie pod drzewami jabłoniowymi w wieku do lat 7 oraz pod drzewami pestkowymi i grusowymi, przyjmując po 20 m² na każde drzewo.

§ 12. 1. Jeżeli w ciągu rocznego cyklu produkcji na tej samej powierzchni są prowadzone różne uprawy, dla których są ustalone różne normy szacunkowe dochodu, dochód z każdego rodzaju uprawy oblicza się przy zastosowaniu właściwej dla niej normy proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których była prowadzona taka uprawa,

wliczając w to okres przygotowania do zaprowadzenia tej uprawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w razie rozpoczęcia lub zaprzestania w ciągu roku eksploatacji obiektu umożliwiającego całoroczny cykl produkcyjny działów specjalnych produkcji rolnej.

§ 13. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1971 r. w sprawie podatku gruntowego (Dz. U. Nr 31, poz. 282, z 1973 r. Nr 34, poz. 198, z 1974 r. Nr 43, poz. 258, z 1975 r. Nr 17, poz. 94 i Nr 46, poz. 248, z 1981 r. Nr 11, poz. 54 i z 1982 r. Nr 6, poz. 44),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie opodatkowania podatkiem gruntowym działów specjalnych (Dz. U. Nr 34, poz. 300, z 1973 r. Nr 34, poz. 199, z 1974 r. Nr 49, poz. 307, z 1975 r. Nr 46, poz. 247, z 1976 r. Nr 33, poz. 198, z 1981 r. Nr 6, poz. 25 i z 1982 r. Nr 6, poz. 45),
- 3) przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 42, poz. 189 i z 1984 r. Nr 28, poz. 145) w zakresie dotyczącym opodatkowania dochodów z niektórych rodzajów upraw i produkcji zwierzęcej,
- 4) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1982 r. w sprawie zaniechania ustalania niektórych należności zobowiązania pieniężnego od gospodarstw rolnych położonych na terenach podgórskich i górskich (Monitor Polski Nr 31, poz. 270).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1984 r. (poz. 294)

WYKAZ GMIN, MIAST ORAZ DZIELNIC W MIASTACH ZALICZONYCH DO POSZCZEGÓLNYCH OKRĘGÓW PODATKOWYCH

Województwo	Okręg	Podstawowe jednostki administracyjne
stołeczne warszawskie	I	dzielnice w mieście stołecznym Warszawie: Mokotów, Ochota, Praga-Północ, Praga-Południe, Śródmieście, Wola, Żoliborz miasta: Blonie, Brwinów, Góra Kalwaria, Grodzisk Mazowiecki, Józefów, Karczew, Kobylka, Konstancin-Jeziorna, Legionowo, Marki, Milanówek, Nowy Dwór Mazowiecki, Otwock, Ożarów Mazowiecki, Piaseczno, Piastów, Podkowa Leśna, Pruszków, Radzymin, Serock, Sulejówkę, Wesola, Wołomin, Żąbki, Zielonka gminy: Blonie, Brwinów, Celestynów, Czosnów, Góra Kalwaria, Grodzisk Mazowiecki, Halinów, Jabłonna, Karczew, Konstancin-Jeziorna, Leszno, Lesznówola, Lomianki, Michałowice, Nadarzyn, Nieporęt, Ożarów Mazowiecki, Piaseczno, Prażmów, Radzymin, Raszyn, Serock, Skrzyszew, Stare Babice, Tarczyn, Wiązowna, Wołomin
	II	miasta: Zakroczym gminy: Kampinos, Leoncin, Pomiechówek, Tulowice, Zakroczym
białkopodlaskie	II	miasta: Biała Podlaska, Łosice, Międzyrzec Podlaski, Parczew, Radzyń Podlaski gminy: Biała Podlaska, Czemierniki, Łębowa Kłoda, Drelów, Huszlew, Jabłoń, Kąkolwnica Wschodnia, Komarówka Podlaska, Leśna Podlaska, Łosice, Międzyrzec Podlaski, Milanów, Olszanka, Parczew, Radzyń Podlaski, Siemień, Ulan-Majorat, Wohyń